

Alkotmánybíróság
Budapest,
Donáti utca 35-45.,
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1160-0/2018
Érkezett:	2018 JÚL 13.
Példány:	1
Melléklet:	10 db
Kezelőiroda:	<i>ju</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] meghatalmazott jogi képviselőjeként (M/1: meghatalmazás), nevében

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

1) Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja értelmében „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját” vizsgálja felül és állapítsa meg a

2013. évi CCXL. tv. (Bv.tv.) 10/A (4) bekezdése első két mondatának:

„A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő.(...)”

és a 436. § (11) bekezdése első mondatának:

„A (10) bekezdés esetén a 10/A. § (4) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő e rendelkezés hatálybalépésének napjával kezdődik.”

alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

2) Kérem továbbá, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az e törvényhelyek alapján meghozott bírói döntéseket:

- a) Zalaegerszegi Törvényszék Bv. Csoport 1.Bv.3/2018/6. számú végzése;
- b) Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Beüf.147/2018/3. számú végzése

az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d.) pontja alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját” alapján vizsgálja felül és semmisítse meg.

Amennyiben erre a kérdésre igennel válaszol valaki, úgy az EJEB-nél bírálják el a kérelmét – mert ha nem kéri a magyar eljárást, nem lehetne a Domján kontra Magyarország ügyben hozott döntésre és az így meglévő párhuzamosságra hivatkozni?

Amennyiben viszont nem tartja fenn a kérelmét az illető – bár már van egy érvényesen befogadott kérelme az EJEB-nél, akkor csak az új magyar jogszabályi háttér által szabályozott kártalanítás lehetőségével élhet? (Ekkor eleve kiesett a kártalanításra jogosultak köréből, mivel a kártalanításra okot adó körülmények megszűntétől – és nem a szabadulástól – eltelt 6 hónapos határidőt veszik figyelembe, ami nyilván minden kérelmező –így [REDACTED] esetében is - majdnem 3 évvel a kérelem beadása előtt - eltelt).

2. kérdés: *„Kéri-e a fenntartott kérelmének Magyarországon történő, büntetés-végrehajtási bíró általi, kártalanítási eljárásban való elbírálását? (aláhúzással jelölje)”*

Ha a fenntartott kérelmemet a magyar eljárás alapján is meg szeretném vizsgáltatni, akkor automatikusan kihullok az EJEB által vizsgálandók köréből, mivel ekkor lesz párhuzamos az eljárás?

Illetve mi történik akkor – és hogyan hivatkozhat később erre az EJEB – amikor, mint Horváth István esetében is, a magyar eljárást a strasbourgira tekintettel felfüggesztették az „ügy nemzeti elbírálásra való utalásáról szóló értesítésig.” (Bv. tv. 436. § (12) bekezdés). Ez esetben tehát nem beszélhetünk párhuzamos eljárásról!

Ezek a kérdések csak azt hivatottak megvilágítani, hogy az elítélteknek azt a csoportját, akik a Bv. kódex módosításának hatályba lépésekor már rendelkeztek az EJEB által befogadott kérelemmel, gyakorlatilag lehetetlen helyzetbe hozta a törvényalkotó!

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Álláspontom szerint fellebbezésemmel a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, mivel a jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az alkotmányjogi panasz eljárás megindításának feltétele alapvetően teljesült. Az ügyben jogerős bírói döntés született!

Jelenleg az ügyben nincs folyamatban sem felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, sem perújítás.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Jelen alkotmányjogi panaszom alapjául szolgáló bírói döntést tértivevényes postai küldeményként vettem át 2018. május 15-én, így az *Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő* (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap) *megtartásra került.*

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A bírói döntésekben félként (elítéltként) szerepel Horváth István a mellékletek tanúsága szerint. A támadott jogszabály rá vonatkozó első – és másodfokú bírói döntésben való alkalmazása következtében pedig elesett a kártalanítás lehetőségétől.

e) *Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.*

A Zalaegerszegi Törvényszék 1. Bv.3/2018/6. számú végzésében kifejtette, hogy:

„A kártalanítási kérelem érdemi elbírálása előtt a büntetés-végrehajtási bírónak minden esetben azt kell vizsgálni, hogy az igény érvényesítésének a Bv. tv. 10/A. § (4) bekezdésében, illetőleg az átmeneti rendelkezések között szabályozott Bv. tv. 436. § (10)-(12) bekezdésében meghatározott jogvesztő határideje nem telt-e el a kérelem benyújtásának időpontjáig.”

(...)

„Az elítélt kártalanítási igény iránti kérelmében foglaltakból, a kérelem előterjesztésének időpontjából és az EJEB-nél előterjesztett kártalanítási igény nyilvántartásba vételének időpontjából egyértelműen látszik, hogy ██████████ terhelt az igény érvényesítésére előírt hat hónapos jogvesztő határidőt elmulasztotta, mert mind az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntétől, mind pedig az igény érvényesítését lehetővé tevő törvényi rendelkezés hatálybalépésétől számítottan több, mint hat hónap telt el a kérelemnek a bírósághoz benyújtásáig.”

Mindezek alapján a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül (...) illetékes büntetés-végrehajtási bíró elutasította.”

A Zalaegerszegi Törvényszék Beüf.147/2018/3. számú, fellebbezést elutasító végzésében a következők szerepelnek:

„Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a kártalanítási kérelem elbírálásáról a Bv. tv. 10/A. §-a, illetve az átmeneti rendelkezések között a Bv. tv. 436. § (10), (11) és (12) bekezdései rendelkeznek.”

(...)

A fenti adatokból megállapítható, hogy az elítélt és jogi képviselője által sérelmezett, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények fennállásának utolsó napja 2013. szeptember 30. napja volt, így valamennyi, a Bv. tv. szerint figyelembe veendő határidő az elítélt által 2016. április 13. napján benyújtott előterjesztésig eltelt.”

Ennek fényében egyértelmű, hogy a bírói döntést érdemben befolyásolta a támadott jogszabály!

A bevett gyakorlat szerint ugyanis a szabadulás napjától számított hat hónapon belül kellett beadni a kérelmet az EJEB-hez. Mivel pedig a strasbourgi bíróság befogadta a kérelmemet, értelemszerűen nem tekintették azt elkésztettnek.

Az ezt követően a Bv. kódex módosításával átalakított új magyar gyakorlat szerint azonban 10/A. § (4) „a kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek.” Az elhelyezési körülmények azonban szinte minden esetben – így ez esetben is - még a büntetés letöltése alatt többször is megváltoztak, így a jogsértés megszűntétől számított 6 hónapos jogvesztő határidő jelen esetben a fogvatartott börtönbüntetésének kitöltése előtt letelt.

A jogszabály olyan körülményekre utal tehát vissza, amelyeket visszamenőleg nem lehet befolyásolni!

Az teljesen természetes, hogy az elítéltek nagy többsége nem rendelkezik olyan ügyintézési jártassággal, hogy önmaga, külső segítség nélkül nekivágjon egy jogi procedúrának – a börtönből kifelé pedig nehézkes az ügyintézés. Nem elfelejtve azt a körülményt, hogy maga a BV intézet sem nézte jó szemmel az elítéltek jogérvényesítő szándékát, ezért többen arra a panaszkodtak, hogy nem merték megindítani az eljárást szabadulásuk előtt. Amikor valakinek elfogadható munkája van odabent, nem kockáztatja azt és a benti nyugalma azáltal, hogy azok ellen fordul, akikkel függelmi viszonyban van odabent. Egy civil munkavállaló esetében a jogalkotó teljesen természetesnek veszi, hogy munkaügyi pert csak a munkaviszonya megszűntetése után indít és erre minden törvényi lehetőséget biztosít is számára. **Az elítélteknek ezzel szemben a függőségi viszonyuk fennállása alatt kellene megindítaniuk az eljárást!**

Ezért is érthetetlen, hogy az újonnan bevezetett kártalanítási eljárás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntétől számítja a 6 hónapos jogvesztő határidőt, miközben ügyfelem ennek figyelembevételével már eleve a 6 hónap letelte után hatalmazott meg. A kérelmét mégis befogadta az EJEB, mivel a szabadulástól számított 6 hónapba gond nélkül belefért, hiszen még büntetés hatálya alatt állt a kérelem benyújtásakor.

Így az a faramuci helyzet állt elő, hogy míg az EJEB megfontolásra érdemesnek tartotta az ügyét, **a magyar törvénykezés gond nélkül elutasítja azt, egy később keletkezett jogszabályra hivatkozással.** A Bv. törvény módosításában pedig kizárólag az átmeneti rendelkezések részben utalnak az ügyfelemhez hasonló – már befogadott EJEB-kérelemmel rendelkezőkre, a határidőkre pedig itt is csak áttételesen utalva, ami a hatékony jogalkalmazás, illetve **a határidők megtartása szempontjából jelentősen megnehezíti az ügyben eljáró minden érdekelt dolgát.** Hozzáteszem, hogy a köztudatban kizárólag a 2017. augusztus 31-i határidő élt, ami – mivel a befogadott kérelemmel rendelkezőkről sehol sem esett szó – még a tapasztalt jogalkalmazóknak is félreértésre adott okot. Az augusztus 31-i határidőt szem előtt tartva természetesen ügyfelem is belefért a határidőbe, mivel a Bv-bíróhoz 2017. július 27-én adta be a kérelmét.

Figyelemreméltó az is, hogy az új eljárásról szóló rendelkezés még a bírák szemében sem egyértelmű, ugyanis amíg további három ügyfelem kérelmét a bíróság **rögtön elutasította**, addig Horváth István ugyanúgy EJEB által befogadott és Magyarországon újra – az új magyar eljárás szerinti határidőn túl - beadott kérelmét **felfüggesztette**, tekintettel a Bv. tv. 436. § (12) bekezdésére hivatkozva: (12) Ha adat merül fel arra, hogy (...) kártalanítási igény hatálybalépését megelőzően az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt

a) a polgári bíróság előtt eljárás indult, vagy

b) az EJEB-hez kérelmet nyújtottak be és a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette,

a büntetés-végrehajtási bíró ezen eljárások befejezéséig, illetve az EJEB eljárása esetében az ügy nemzeti elbírálásra való utalásáról szóló értesítéséig az eljárást felfüggeszti.

Így „tekintettel arra, hogy két eljárás ugyanabban az tárgyban nem lehet folyamatban” a bíróság ezt az eljárást a fentieknek megfelelően felfüggesztette.

Ennek ismertetében eldöntendő kérdés, hogy a befogadott kérelemmel rendelkezők eljárását fel kell függeszteni vagy - az átmenti rendelkezések között elrejtett jogvesztő határidőre való utalás miatt - elkészttség okán el kell utasítani?

Továbbra is az kristályosodik ki a fentiekből, hogy a már befogadott kérelemmel rendelkezők helyzetét nem rendezte megnyugtatóan az új Bv. Kódex!

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) *Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:*

B. cikk (1) „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

IV. cikk (4) „Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénysértően korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.”

Jogállamiságunkból fakad, hogy hatályos jogszabályainknak meg kell felelni az alapvető alkotmányos alapelveknek. Tisztában vagyok vele, hogy a jogbiztonság önmagában nem alapjog, de mivel jelenlegi panaszom alapja a visszaható hatályú jogalkotás tilalma, ezért a panaszt a jogállamiság és a jogbiztonság sérelmére alapítom!

Az új Bv. Kódexben megfogalmazott „jogi garancia”, a már befogadott kérelmekre vonatkozóan kizárólag az átmeneti rendelkezések között megtalálható és szövegbe rejtett határidő, ebben az esetben pusztán arra ad garanciát, hogy a jogalkalmazót megtéveszse és lehetőség szerint egy újabb csoportot kizárjon a jogérvényesítés lehetőségéből – ami már túlmutat a büntető eljáráson, a jogorvoslati jogosultság, mint a jogi garanciák biztosítására szolgáló egyik jogintézmény ugyanis már alkotmányjogi garancia!

b) *A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása*

A fentiekben részletesen kifejtettek alapján a **2013. évi CCXL. tv. (BV.tv.) 10/A (4) bekezdésének első két mondata és a 436. § (11) bekezdésének első mondata** azért alaptörvény-ellenes és azért elkerülhetetlen a megsemmisítése, mert a visszaható hatály tilalmába ütközik, ami pedig a jogállamiságból és a jogbiztonságból eredő alapjog. Mindkét rendelkezés olyan jogvesztő határidőket tartalmaz, amik visszamenőleges időpontra tartalmaznak rendelkezéseket és ezáltal kizárják a jogosultakat jogainak érvényesítéséből, holott az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése kifejezetten kitér rá: „*Akinek szabadságát alaptalanul vagy **törvénysértően** korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.*” Ez egyértelmű joga a méltatlan körülmények között fogva tartott elítélteknek.

Az Alkotmánybíróság számos döntésében foglalkozott a jogbiztonsággal és a jogbiztonság részét képező visszaható hatályú jogalkotás tilalmával. „A jogállamiság egyik legfontosabb alkotóeleme a jogbiztonság, amely - egyebek között - megköveteli, hogy **a jogalanyoknak meglegyen a tényleges lehetőségük arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani**, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely magatartást visszamenőleges hatállyal ne

minősítsenek jogellenesnek”. {Először: 34/1991. (VI. 15.) AB határozat, ABH 1991, 170, 172.; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [71]}

Az elítéltek azonban az új Bv.kódex alapján nem tudják magatartásukat a jog előírásaihoz igazítani, mert visszamenőleg nem tudják befolyásolni, hogy a méltatlan elhelyezési körülményeik mikor értek véget, illetve utána mennyi időt töltöttek még büntetés-végrehajtási intézetben a szabadulásukra, egyben annak lehetőségére várva, hogy megindíthassák a kártalanítási eljárást.

Horváth István számára, aki öt évig kártalanításra okot adó körülmények között volt fogva, de 2013 szeptemberében Szombathelyre került és az utolsó közel 4 évét ott töltötte a szabadulását várva, hiába indította be az EJEB előtti eljárását még a büntetése letelte előtt, most a magyar szabályozás minden kártalanítási lehetőségétől megfosztotta, ugyanis az utolsó közel négy évben „jó” körülmények között töltötte a szabadságvesztését. A méltatlan elhelyezési körülmények megszűnésétől számított 6 hónap eltelt, az EJEB-nél pedig már nem adhat be kérelmet, mivel a kérelmét elutasították a magyar eljárásra tekintettel.

A visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába ütközés az Alkotmánybíróság az alábbi döntéseinél abból a tételéből indult ki, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, **ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit - erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.** {Többek között: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [106]; 3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [23]} Esetünkben pedig a visszamenőleges hatályú jogalkotás a jogalanyok helyzetét egyértelműen elnehezíti!

Az Alkotmánybíróság az 1/2016. (I. 29.) AB határozatban már áttekintette a visszaható hatállyal kapcsolatban konkrét ügyekben korábban kialakított gyakorlatát és az alábbiakat állapította meg. „A 7/1992. (I. 30.) AB határozatban alkotmányellenesnek ítélte az Alkotmánybíróság az illeték mértékének akként történő felemelését, hogy a szigorító rendelkezést a jogalkotó alkalmazni rendelte az új jogszabály hatálybalépése előtt kötött, a hatóságokhoz határidőn belül, de már a szigorító rendelkezés hatálybalépése után benyújtott szerződésekre is. (ABH 1992, 45, 48.) Szintén alkotmányellenességet állapított meg a testület a 20/2001. (VI. 11.) AB határozatában, amikor is a vizsgált rendelkezéseket tartalmazó jogszabályt a folyamatban lévő hatósági eljárásokban rendelte alkalmazni a jogalkotó (ABH 2001, 612, 619.).

Esetünkben a már börtönben lévő elítéltekre is irányadóvá vált a 6 hónapos jogvesztő határidő, illetve az EJEB-nél befogadott kérelemmel rendelkezőkre is a jogvesztő 6 hónapos határidő kiszabása.

Az Alkotmánybíróság a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatban kimondta, hogy a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma nem abszolút érvényű, és egyértelműen élhet ezzel a jogalkotó akkor, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel. (Indokolás [18]) Ebben az ügyben az

Alkotmánybíróság nem csak azt állapította meg, hogy a vizsgált szabályozás visszaható hatályú jogalkotásnak minősül, hanem azt is, hogy az hátrányos tartalmú, és ezért a hátrányos tartalmú, visszamenőleges hatályú szabályozást találta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközőnek, mely megalapozta a vizsgált törvényhely megsemmisítését.

Fontos tehát a fentieknek megfelelően rávilágítanunk, hogy a megsemmisíteni kívánt törvényhelyek a 6 hónapos jogvesztő határidőkkel nemcsak visszaható hatályúak, hanem hátrányos tartalmúak az érintettekre nézve!

Amikor pedig a jogszabály egy korábban megindult (lásd EJE) eljárást érint, akkor az Alkotmánybíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a törvény a szabályokat a hatályos eljáráshoz képest hátrányosan változtatja-e meg. Az eddigi érvek alapján kimondhatjuk hogy igen!

John Marshall amerikai bírót idézve:” „El kell dönten, hogy az Alkotmány elsőbbsége érvényesüljön az azzal ellentétes törvények felett, vagy az Alkotmány ugyanolyan rangú legyen, mint a többi törvény és ilyenként bármely törvény által módosítható. Az utóbbi esetben az Alkotmány nem szab gátat a korlátlan hatalomgyakorlásnak. Ha azonban a – sokkal ésszerűbb – első megoldást választjuk, akkor az Alkotmánnyal ellentétes törvény nem jog, és azt amerikai bíró nem alkalmazhatja.” Marbury contra Madison ügy (bírói felülvizsgálat)

Utalok továbbá a 3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, indokolásának [11], [13]. pontjára: „Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az alkotmányjogi panasz jogorvoslat. [...] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti **alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja ugyanis az egyéni, szubjektív jogvédelem**: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvényellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvosolása. Ehhez kapcsolódik a jogszabály felülvizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszok esetén másodlagos célként a későbbiekben előforduló hasonló jogsértések megelőzése és ennek révén egyben az alkotmányos jogrend objektív védelme.”

3/2015. (II. 2.) AB határozat: Nem arról van szó, hogy a bíróságnak közvetlenül ezekre az alaptörvényi rendelkezésekre kellene alapítania a döntését, hanem arról, hogy az általa alkalmazandó jogszabály ... értelmezése és a konkrét tényállásra való alkalmazása során figyelemmel kell lennie a releváns alkotmányossági szempontokra.” 3/2015. (II. 2.) AB határozat

A fentiekre figyelemmel kérem a panaszom befogadását és érdemi elbírálását!

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Nem kezdeményeztem a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, mivel nem tartalmazott Horváth Istvánra nézve végrehajtandó kötelezést.

Az adatvédelmi nyilatkozatot csatolom.

Mellékletek:

- M/1 – Ügyvédi meghatalmazás az AB előtt folyó ügyre
- M/2 – EJEB kérelem
- M/3 – EJEB befogadó nyilatkozat (22681/16)
- M/4 – Kártalanítási kérelem
- M/5 – Felfüggesztő végzés (Zalaegerszegi Tv.szék Bv. Csop.: 2.Bv.234/2017/6.)
- M/6 – EJEB elutasítás
- M/7 – Elutasító végzés (Zalaegerszegi Tv.szék Bv. Csop.: 1.Bv.3/2018/6.)
- M/8 – Fellebbezés
- M/9 – Végzés II. fok (Zalaegerszegi Tv.szék: Beüf.147/2018/3.)
- M/10 – A személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozat

Kelt: Nagykanizsa, 2018. július 10.

Dr. Kövári Gergő Benjámín
Ügyvédi Iroda
8800 Nagykanizsa, Rozgonyi u. 2.
Tel.: +36-70/943-1143
06-70943-1143
15949613-1-20
indítványozó képviseletében
Dr. Kövári Gergő Benjámín jogi képviselő
(8800 Nagykanizsa, Rozgonyi u. 2. fszt.1.)
e-mail: kovarigergo@gmail.com
Tel.: +36-70/943-1143

